

videtur inconveniens quia item ponitur in descripto et in descripto. et q: item ponitur p: specie et p: genere. s: dic q: aliter sumit hoc nomine mos. et aliter hoc nomen morib: aliter hoc nomen consuetudo. hoc nomen mos sumit pro iure non scripto. huc nomen consuetudo sumit generaliter p: iure scripto et non scripto. vt. h.c. px. Sz. h: nomen moribus sumit hic pro frequentibus actibus hominum. Jo.

Q Onfuetudo. institutum. dicitur hic manifeste q: plures vi- ces non sufficiunt ad hoc ut aliquid dicatur consuetudo. n: institutu sit q: il- lus p: consuetudine ammodo serueret. Nam p: esse q: ex grā vel toleratia sepius hoc promis- su sit. vt ex te. v. si. abbat. c̄ta me diū. x. q. in. q. vñ licet sepius aliqd facilius sit. n: hat eo animo ut i poste- rū hoc fieret. etiā si suo iur ib face- ret tal' vhus n: dici- tur vhus vt. ff. de itinē actuq: p. l. i. q. iuli. recte ait. r. l. v. Itē alia ra- toe patet. q: sole vices n: inducūt cōfuetudinē. quia licet plurib: vici- bus aliqd iudica- tū sit. n: tñ i poste- rū ita iudicadū ē. q: nō exēplis h: le- gib: ē iudicadū. vt. C. d. sen. r. m. oīm iud. l. nemo. Sz. h: cōfuetudi- nem bñ iudicat.

vt ex te eo q: mit. in pos. cū venissent. xii. di. illa. et. xxxii. di. placuit. Item et alia multa requirūtur ab hoc ut aliquid dicatur consuetudo vt dicemus h. viii. di. frustra. tūc temū recurrendū est ad consuetudo. Cū deficit. hie videtur q: dñmē. cū lex deficit. et sic ē ar. q: nun quā huius consuetudinē est iudicadū si ius otrariū p̄cipiat. et ar. xi. di. cō- fuetudinis. et. c. osequēs. r. h. di. viii. si consuetudinē et. c. consuetudo. r. q: te sen. et re iud. cū causa. et ex te fo. ope. q: clericis. et. ff. d. sept. vio. l. in. q. diuus. h: hie multa occurrint otraria vt h. xxxii. di. placuit. et ex te eo q: mit. in pos. cū venissent. et ex te cog. spi. c. sup eo. et ex te testa. ad hoc. et te arbi. dilecti. et ex te confue. c. n. Ex omnibus istis habetur q: consuetudini statut otria ius scriptū. Solutōnē enim istius q: consuetudo p̄iudicet iuri. dicemus h. viii. di. fructu. hie tene q: con- fuetudo rationabilis et p̄scripta iuri p̄iudicat. ita micli videtur ut ex te otria. c. vlti. etiā si alia nō interueniat de quib: facit metionem. h. in illo. c. fructu. b. Sz. ad quā consuetudinē dicis recurrentum an ad cō- fuetudinē terre. an ad romanā consuetudinē. an ad consuetudines loci. an ad consuetudinem vicinaz. p̄uinciarz. videtur q: ad consuetudinem romanā vt h. xi. di. c. vlti. et insti. tu. satisfa. q. vlti. Econtra videtur q: ad consuetudinem loci. vt. xii. di. illa. et. C. te edis. p. an in totū. Et iura pal legata ad hoc inducas. Ad hoc dico q: iuter maxime delegatus p̄mo sedm canones iudicabit. x. di. lege impato. xxx. q. v. iudicantē. Deficientibus canonibus iudicet sedm leges. vt ex te no. opis nunciae. in telliximus. et h. di. x. si in adiutorium. Deficiente omni iure procedat ad generalē consuetudinē vel etiā p̄icularē cū defuerit generalē. licet qdā dicat tūc recurrendū ad consuetudinē romanā. Deficiente iure et consuetudi ne. p̄cedas te similib: ad filia. vt. xx. di. te quib: ff. de legi. l. n. pñt. Omib: deficiētib: ad romanā consuetudinē. p̄cedas. vt. ff. de legibus. et constitutōnib: te quib: in p̄incipio. licet sit ar. q: ad consuetudinem vi- cinarum p̄uinciarū sit recurrentū. ex te censi. sup eo. Jo.

c. An ratōe. ar. q: deficiētē lege vel canone p̄t allegari ratō. vt. xix. di. si romano. et. viii. di. frustra. ratōne tamē ogranūt religiō. vt. Religione. multa. n. sit otria. virginem p̄eperrisse.

t. Discipline. q: licet platus de ratōne possit coherere subditū de linquētem. tñ disciplinate tenetur ipm coherere vt. p̄ficiat ei ad salu-

tem. vt. xlvi. di. cū beatus. debet persequi. mimicū nō tamen. p̄ficit. Saluti. licet ratio sit q: hō. hoc ad salutē. natura multis mo- Tōs autē naturale. ad intelligētiā isto. nota. q: bis dicit. Quā/ doq: dicit natura vis inita rebo similia p̄ filib: p̄creas. xiiii. di- nerui. v. ecce. vi. q. i. si quis. xxviii. q. i. sepe. Sedo modo dicitur natura quidam stimulus siue instinctus nature ex sensualitate p̄ueniens. ab appetendū vel p̄creandū vel ad educandū. xxxij. q. v. horēd⁹. ff. de ius vocan. l. i. g. ius naturale. insti. de ius. na. m. prin. Tercio mō dicitur instinctus nature ex ratione p̄ueniens. et ius ex tali natura pro ueniens dicit naturalis equitas. et sedm hoc ius natu- re oīa dicit omnia. i. omnicanda tpe neētatis. vt. xlviij. di. sic. Quar- to mō dicitur ius naturale p̄cepta naturalia. hoc sci- licet non furtū fa- cies. Non mecha- beris. xxxij. q. vii. quid adulterio. in- sti. te obli. que ex delie. nas. ēa p̄n. et etiam omne ius diuum dicit ius naturale. et secun- dū istud ius omnia dicuntur similiter omnia. i. cōmuni- canda. bene enim fuit aliquid pro- prium te iure di- um. Nam ipi a- te fuit dictum. in fudo. e. vultus tui

vesceris pane tuo. l. dñ. in capite. Et alibi. nō occupiles rē. p̄ximi tui. xlviij. di. virū. Similiter ius ciuile varijs modis dicitur. Quid dicit ius ciuile illud ius quod non est naturale vel ius gentium. sedm h: ius canonum dicitur ius ciuile sedm q: hic sumit. Secundo modo dicitur ius ciuile omne io quod non est ius canonum. Tercio modo dicitur ius ciuile lex. xii. tabula. ff. d. orig. iii. l. ii. q. exactis. Quarto modo di- citur ius ciuile ad dñam iuris pretorū. ff. e. ius autem. Jo.

Ius naturale. cōiunctio. si intelligas de cōiunctione corporum. sedm h: cē ius naturale ex sensualitate p̄ueniens. Si intelligas de cōiunctio ne animali. ē ius naturale ex ratione p̄ueniens. ex te hyga. debitum. Successio. nō intelligo de successione q: fit p̄ hereditatē. cū illa non sit naturalis. h: de successione que fit p̄ carnis p̄agatō. Vel etiā intel- ligi p̄t de illa qua liberū ius nature succedat. p̄rīo. vt. ff. vñ. li. l. i. et. l. scripto. q. nō sic. p̄pres enī t̄b̄saurālē filiis nō filiū parētib: vt. xvi.

Educatio. q. i. p̄dicator. Similiter filius p̄rem egentē cogit. alere. xxi. q. iii. mē. et. C. te alen. li. l. i. et. q. i. et i. casu mī filiū. et libet p̄sonū. vt. ff. te agno. li. l. i. si quis. q. solēt. dic ouia. i. ouicanda tē.

Cōmuni. i. mēbil erit. p̄p̄riū alicui. vel. p̄re neētatis vt. xlviij.

di. sicut. Nā etiā huius legē. in romanā tpe p̄iculi cibaria maxime erant cōmuna. vt. ff. ad. l. ro. de iactu. l. i. q. i. cum in eadem nauī. in fi.

Capiuntur. hie emi. et alia que in nullius bonis fut̄ occupanti cōce- buntur. vt. insti. te ref. di. q. fare. cōne quis. Et si dñs et deponens.

At tē deposite. fallit. h. xxi. q. i. i. simul petūt rē. potius restituit.

vñ. vt. ff. depositi. bona. modare. omēbare item est qdā deponere.

Commendare. vel co. vt. ff. depositi. lucius ticius.

Per vim. qdā ciuibet licet vt. ff. te iustitia et ius. vt. vim. et ex d.

sen. ex. c. iii. q. i. vero. in fi. De illa materia habes notatum. xxiiij. q. i. in

Ius ciuile. ciuitas. sic aliq. ecclia ius sibi statut.

vt. h. xi. di. catholica. et te con. di. iii. pronunciandum.

Huius. i. stē. platōe dei. te. o. di. i. n. c. i. et hoīm. vt. ff. te fer. l. i.

Ius gentium. sedm. i. hostiliū. vt. xxiiij. q. viii. si te rebo. et. q. v. di.

eat aliq. insti. te ref. di. q. Itē q: ex hostib: et. ff. te acquir. ref.

co. naturale. q. v. l. Vel dic sedm. i. vacantiū que occupanti occidentur.

vt. insti. te ref. di. q. fare. alioq. si apria auctoritate rapet etiam rem.

Onus sed quia supra tractauit to speciesbus. Di. iii. secularium legum moto vult tractare de ecclesiasticis oſtitutionibꝫ que varijs nominibꝫ appellantur qnqꝫ illud appellatur canon. qnqꝫ decretum. qnqꝫ decretalis ep̄tola. Canon dicitur id quod statuit in vniuersali concilio ex de biga. c. alterationis. cōstitutio greg. x. Decretū bꝫ qd statuit papa bꝫ oſtio cardinaliū suo.

D^o w
ad nullius oſtationē. c. di. i. Deſcretalis ep̄tola dici tur quam statuit papa vel sol⁹ vel cū cardinalibꝫ ad oſtationē alicui⁹. lxx. di. bꝫ ad nos. xix. di. si romano rum. Item abduc alias inuenimus appellatōnes canonicē oſtitutōis ut do gma. māda tū interdīxū. sanctio. vt. xxv. q. ii. si quis dogmata. Dogma ē qd oſtituit in doctrina fidē. xpiane. xxii. di. q. ep̄us. de cō. di. ii. liqdo. Mādatum qd oſtituit in doctrina bꝫ moribꝫ. xxii. di. h̄is igitur. In te r̄dictū qd nulla pena abicit. xxii. di. interdīxit. Sanctio vbi pena adicitur. xxxvi.

O di. c. ii.
Anon. habz aut̄ canō sub le qd tuor sp̄es. xxv. q. ii. si quis dogma R̄ta. Tōlēs. Egula. aliorū sū. & si regula nū quam trahit aliorū sū. Omnis regula est ius. male & dic̄t̄ lex que ita dif̄mit̄ regulā. Regula ē que rē bre uiter enarrat non ut ex ea ius fiat. vt. ff. de re. iur. l. i. Item of. ff. e. ois diffimlio. Ad is vicas qd si illud appellas regulā i qua aliqd statuit generalitē nō adūctis exceptōibꝫ scđm bꝫ ex regula

non fumitur ius et ita loquitur lex. Sz si appellas regulā id qd inclu dit secū suas exceptōes. Bm bꝫ regula nū qd fallit. et ita fumē bꝫ. Jo. Porro. legato. ad hoc ſpecialitē destinato. licet enim aliquis fit generalis legatus nō tñ p̄t facere generalē vel prouinciale ociliū. qd ea que ſpecialitē romano pontifici ſcedūtur mandata generali iurisdictōne nō trāfferunt̄ ex de offi. le. qd translatōnem et mandata generali iurisdictōne non p̄t ſeciliū exercere is cui mandatur vt. ff. de of. eius cui man. ē iuris. l. i. Sz nūquā metropolitanū in suis concilij p̄t contēre canones. nō vitetur vt. h̄. xvii. di. nec licuit et. c. fe. ar. 3. h̄. xi. di. catholicā. et de con. di. iii. e. i. Dicas qd de paruis negocis et bꝫ h̄is que ſpectant ad omis p̄t contēre canones. de magis rebo non p̄t ve. xvii. di. multis. xxiij. q. i. quotiens.

Diuilegia ſuatoz. priuati dic̄t̄ur ap̄rie qui nō ſunt constituti in aliqua dignitate. vt. xxiij. q. i. qui ſtra. ſed hic priuati dic̄t̄ur omnes exempti a iure omniſ ſue ſit collegium ſue aliqua ſpecia lis pſona. vii. q. i. petisti. hic patet ratio quare vba poſita in priuilegiis poſtū ſonuntur caſualiter qd oſtionaliter. cū dicitur ſicut iuste poſſides. ſi illud verbum inuenis in priuilegio exponatur ſicut pro qd

et hac ratōne qd cū priuilegiū ſit lex et lex debet eſte certa vt h̄. di. xx. c. erit. et verba priuilegiū debent eſte certa. h̄aſe ratōne affigat inno. ex de v. ſig. abbate. ſup illo vbo p̄teriti t̄pis moře. Jo. ſecus tamen in ſentētis et oſfirmatōne ſimplicibꝫ et Reptis. ex de ſfir. vti. vel mu. examinata. niſi papa ex certa ſcītia oſfirmaret ut ex de offi. dele. qm

In priuato. id eſt in priuatis.

Onus autē. p̄mittit. tri. bus modis dic̄t̄. aliquid permittit. uno modo qd nul. lo iure prohibet. vt ſecundas nup. cias oſtrahere vt. xxii. q. i. hac ra. tone. Secundo mo. do qd contra conſtitutioſ huma. nas indulgetur. vt contrahere in quinto gradu vt. xxv. q. iii. que. dam. Et hoc ē re. ra p̄missio et dic̄t̄ur absolute p̄missio. Terco mo. do dicitur illicitu p̄mittit. vt maius illicitu vitetur. vt omeſtationes die commico vt. iii. di. temqꝫ. Et per. mittit adulteri. um ne ſiat homici. dium vt. xxii. q. ii. si qd verius. et hoc dicitur cōpatiua p̄missio. Sz po. tius appella. ro. lerātia qd p̄missio et ſi hanc p̄miss. ſionem dicit canō. qd ea que permitti. mus non appro. bamus. vt. xxii. q. i. haſratione. et ſedim hanc per. missiōne dicit de. cre. qd multa ro. lerantur que ſi in iudicio tēderen. tur caſſarētur. vt ex de p̄ben. cū iā. bidum. Jo.

Quid ſit officium legum. **O**nus autē lex aut p̄mittit ali. quid vt fortis vir petat pre. miū. aut retat vt ſacra. virginum nupcias nulli petere liceat. aut pu. nit vt qui cedem fecerit capite ple. atatur. Eius enī premio aut pena vita moderatur humana. aut preci. pit vt diliges dñm deum tuum.

Auſa vero **O** III constitutionis legum eſt. humanam cohercere auda. ciam. et nocendi facultatem reſtre. nare. ſicut in eodem libro yſidorus testatur dicens.

Quare leges ſunt facte.

EActe ſunt autē leges vt ea. z metu humana cohercet au. dacia tutaqꝫ ſit inter improbos in. nocētia. et in ipſis improbis formi. dato ſuppliō refrenet audacia et. nocēdi facultas. **P**reterea i ip. ſa oſtitutōne legum maxime quali. tas cōſtrūedaz eſt obſeruanda vt. contineant in ſe honestatē. iuſtici. am. poſſibilitatē. conuenientiam et cetera omnia qd in eodez libro yſi. dorus enumerat dicens.

Arit **Qual aut̄ debeat eſte lex.** autem lex honesta. iuſta. poſſibilis.

tereffe. vt. xiiij. q. viii. bns a quibꝫ. h̄. die qd iuter ecclesiasticus p̄t di. cere ius interrogati h̄. nō p̄t iſtud p̄cipie vel oſule. vt. v. q. vi. telato. i. xiiij. q. vi. poffimā. hodie videt̄ correctū ex de excē. p̄la. ex litteris.

Iſfecerit. vt de pe. di. i. si quis cū te lo. **E**ius i. legis.

Premio. i. p̄missione. **M**oderatur. paſſiue.

Aut precipit. idc respicit ſuperius. Di. iii.

Auſa. bic intitulatur quarta diſtinzione in qua oſtendit quare leges ſint muente. ſed oſtendit que ſint conſideranda in conſtituendis legibus. ultimo oſtendit quasdam leges eſte abro. gatas p̄ contrariam conſuetudinem.

FActe. cohercetur. nam p̄ leges nemo cogiturn bene facere ſed male facere p̄hibetur vt. xxiij. q. v. ad item. v. ſi igitur.

Tuta. i. vt boni inter malos q̄te viuāt vt. xxiij. q. v. nō fruſtra.

Arit aut̄ honesta. qd in iure nō tam poſite. et ex in p̄le. in p̄n. ſaturn iuſticia qd honestas. xxv. q. iii. porro. ff. de ritu nup. ſemp.

Juſta. aliter enim non eſt ius niſi ſit iuſtum vt ſupra. di. i. ius generale. **P**oſſibilis. quia ſi ex imposſibilitate legem quis transgredeſetur. fruſtra imputaretur ei ad penam. vt. xv. q. i. non

ē. xxiiij. di. q. iiiij. nabuchodonosor. v. vasia ire. ff. qn. ap. fit. l. i. g. dies. aut. **S**cđm naturā. i. naturalē rōz. s. di. i. ofuetudo. ff. d. bo. dāp. b. **C**ōfuetudinē prie. q̄ si ē ōtra ofuetudinē in. l. de portōib. habitantū p̄ serariā ofuetudinē abrogatur. h. e. g. leges. et. c. statutus. Item quia confuetudo interptatur legem. vt ex te. v. sig. abba/te ff. de legibus. cum de consuetudine. et. l. si de interpretatione.

Loco. quia i aliquib locis ali- quia statuantur q̄ alibi nō recipiēt. vt. xxii. di. ante. z. c. aliter. Itē i iur obſtūto ſiderāda ē vicinitas lo- coz vel remot. ut. lxij. di. cū lōge. **T**empī. oia enī dñe conuenire temporib suis. vt. xxiiij. q. iiiij. si ecclīa. **N**eces. Jo- faria. q̄ non miſi i ſtāte neccitate ius ſtatiū debz. vt. x/ xix. di. regule. ff. de obſtū. m rebo. **F**utilis. q̄ in utilis eſſet abicie da. lxvij. di. co- epi. xij. di. omnia. **M**aifesta. iiiij. q. iiiij. v. Itē. in te. **I**n caſ ſibz ptōne. ne quis ca ptōne poſſit eā in terptari. vel etiaz ne alicui laqueus paretur per eam. xxvij. q. i. de vi- buis. Jo.

Priuato. tūc enī eſſet p̄ulegiū. **M**ilis. iudi cent. cum ḡ papa vult otoe canones. epi poſſit otradicē. et di cere canō iſte non eouent ofuetudi/ in religionis nre. vt. s. c. px. Sz nū qd potius ſtabit ſentētie apli. vel oim epi. x. **V**ide epi. x. quia oib maior ē vrbe. vt. xcij. di. legi m̄. ar. q̄ ſentētie pape p̄ualet. vt. x. xxv. q. ix. venia. nā etiā error p̄nci/ pis ius facit vt. ff. de ſuppl. leg. l. iii. in fi. Dicas q̄ ſen- tētie pape ſtabit ſtra omes. ix. q. iiiij. nemo. et. c. qn ta. nisi ſtra fitē di

ceret. xxv. q. i. ſit quidā. **N**on licet. ar. qd ſemel approbatū ē. ammō nō p̄t reprobari. vt. viij. q. ii. dilectissimi. et. c. licet. et. xxvij. q. v. horrendus. Jo. nisi ex noua cauſa. ex te offi. tele. c. inſinuante.

Abrogare ē in totū tollē legē. terogare ē. p̄ pte legi tetralō. vt. ff. d. v. sig. terogat. Sz q̄lit p̄t popul abrogare canonicē cū nō poſſit obē canone. maxie ex quo tota ptās translata ē in principe. ff. de oſti. p̄n. l. i. Sz dic q̄ nō p̄t abrogare n̄ p̄ expressum ſenſu pape. vt ex te p̄ben. cū lā dudū. licet quidā dixerint q̄ ſufficeret ſola ſciētie pape. Jo. Sz credo q̄ cōfuetudo ratōnabilitis et p̄ſcripta tollit le-

Sgem. vt ex te cōfue. c. vi. a fine p̄ncipis ſciētie. Difficile enī eſſet

Tatuimus. vt ſeptē iſtis

euobz. c. obſtat. h. de conſe. di. iñ. a ſacerdotibus. vbi q̄bragesima pre- cipitur ſeruari. q̄ ad numerū quinque. Sz dic q̄ iſtud. c. nō tenet. q̄ hodie quinque. nō ſeruat. cū ipa celebre p̄ſt paſcha. Jo.

Clericoz. alias viles reputantur. vt. i. q. i. viliffimus. **S**abrageſima n̄l. no. **D**emiq̄ dignitas. bicha-

bes q̄ quilibet ordo ecclasticus. d. di- gnitas. ſue honor. vt. i. q. i. repiuant.

Q̄nq̄ ſeclaris po- testates dicuntur digtates. vt. xxij.

q. v. administra- tores. Q̄nq̄ ſta/ tes hoies dicuntur habere digtatez.

ſedm q̄ ſui dicun tur h̄re digtatez.

vt. ff. d. vſilfru. l. ſed ſi q̄. Ex hoc patet cleicos

nō eſſe p̄uatas p- ſonas. cū ille ſole dicantur priuate pſone que non ha- bent dignitatē. vt.

xxiiij. q. i. q̄ otrā. ex te Rep. ſedes. i.

Ad p̄ glo- fu. i. ad quātitatē vt ſint due ptes.

Loco. id eſt digtate. et eſt hic ar. q̄ qui p̄ce- dit aliū digtate

dz eū p̄cedē i alib. vt. i. q. i. viliffim̄.

Dīnica. Jo. carniſpriui.

Ihesitamus. non quid iuriſ ſit ſed quid ſtatuen- dū ſit. ne ſcādalu- oriat. vt. C. d. te ſta. l. oīm. i. q. ii. c.

Se. q̄picio- culares. et. p. id ē

Cōfuetudie. ar. q̄ cōfuetudo.

excusat in delictis

vt hic et. xxiiij. q. iiiij. obiciūtur. et

ex te tpi. o. ſane.

Sz otrā. ofuetudo nō inimimic p̄ce- catū. Sz auget. vt

xxiiij. q. viij. ſla- gicia. ex te ſymo- nō ſat. ex te con- fuetudi. cum tan- to. imo conſuer- to veniale p̄cm

facit mortale. vt

xxv. di. g. crimi- ms. So. ofuetudo excusat a pena te- porali ſed non ge- hemali. l. xij. di. falonitanc.

nō culpe. Quid ē ergo q̄ dicitur alibi nunq̄ venia eſſe bandaz nifi pe- intenti. vt. xxiiij. q. ii. legatur. quod intelligas te venia. pene. et nō te venia culpe. tolerat ergo gregorius. tale crimen propter periculū ſcī matis vel ſcandalī. Qnde non eſt dicendum q̄ ignoscatur eis. licet nō puniat eos propter multitudinem vel ſcandalum. fufinenda enim ſunt crimina ratione ſcandalī vel ſcismatis. vt. xxiiij. q. iiiij. non poſt. et ra- tione multitudinis. vt. l. di. vt conſtueretur. hodie non toleratur. vt extra te vi. et ho. cleri. a crapula.

Piores. hic ē cōpatua p̄missio. **S**anguinē. ſic qui multū cor- rigit offendit. xlv. di. cū beatus. et alibi d. noli eſſe nimii iuſtus. ve- te pe. di. i. ſerpens. ii. q. viij. g. de h̄is. **P**ar. i. equū et iuſtum.

Ab omnibus quasi diceret ex quo caro prohibetur ergo omnia que a carne proceduntur. **S**ementinam i semem. **S**umptuosiora sed parvus pesciculus potest omettere. ut h. lxxxi. di. presbiter. **A**lioquin ar. ex quo conceditur unum et omnia similia intelligentur esse concessa. ut h. di. xxvii. di. interrogasti. et. xxvi. q. ii. hi quis per testamenum. **C**ōscripta nā et qui exhortatur mandatoris opera non fungitur. ff. de his qui no. in fabris ob hec verba.

Di. v.

Nec que in hac quoniam distinguitur differentias iuris naturalis ad alia iura. Notandum ergo quod ius naturale in quatuor differt ab alijs iuribus. in origine. dignitate. amplitudine. et sententie rigor. In origine differt. quod cepit ab exordio rationalis creaturae. ut insti. d. ref. diu. & cōmobi. Sed alia iura ortu habent ab iure naturali. in. q. vi. s. vi. Dignitate differt. quod si ius nullam patet immunitatem. insti. de iuris naturali. s. penit. s. 2. si quod est contrarium iuri naturali illud in quum est. s. di. i. ius naturali. in. s. Itē amplitudine. quia iure naturali oīa fuit omnia. sed si non est alio iure. Itē sententie rigor. quod iusta iure naturali nulla sit dispensatio. sed aduersus alia iura sepe fit. xxi. q. i. s. vlti.

Cepit enim per intelligentiam non per essentiam. imo verius potest dici quod cepit quo ad ipsum. quod ius naturale. i. naturalis eatas ab eterno fuit. non rebus intelligere de iure divino. illud enim prius fuit quod esset redactum in scriptis.

Sed immutabile. q. ad pcepta et prohibiciones. ut vi. vi. s. vlti.

Ius cu ius naturale. obicit oīd quod dixit quod ius naturale non mutatur. et probat per tria. c. sequentia quod mutetur. Solutionem ponet h. di. xxv. q. His ita. et est talis obiectio magistri. Puer para et menstruata usque ad certum tempus prohibebatur intrare ecclesiam. sed modo neutra prohibetur. et hoc prohibito est de iure

ab omnibus quoque quod semetipam trahunt originem carnis ieiunemus. a lacte caseo et ouis. Et post pauca. Ceterum pesciculus eius ita xpiano. relinquit. ut hoc ei infirmitatis solatiū non luxurie pariat incendiū. Denique qui a carne abstinet nequam sumptuosa marina et belua et coniuncta paret. Vnum ergo ita bibere permittim. ut ebrietates omnino fugiamus. alioquin restat ut oīa quod corpori libertati faciamus. **H**ec et si legibus constituta sunt tunc quod omni usu approbata non sunt se non obstatentes transgressiores nos non arguit. Alioquin his non obedientes proprio paucaretur honore. cum illi qui sacrifici nesciunt obediens canonicis. penitus officio iubantur care resuscito. nisi forte quis dicat. si non decernendo esse statuta sed exhortando oīcripta. Decretum vero necessitatē facit. exhortatio autē liberā voluntate excitat.

Nec que de priuilegiis et certis infra positis scripta sunt tam secularibus quod ecclesiasticis legibus conueniunt. nūc ad differentiam naturalis iuris et ceterorum reuertamur. Naturalis ius inter oīa primatum obtinet. et tamen dignitate. cepit enim ab exordio creature rationalis. nec variatur tamen sed immutabile permanet. Sed cum naturale ius lege et euāgeliō supradicatur esse op̄phensum. quedam autē contraria his que in lege statuta sunt nūc inueniantur occessa. non videtur ius naturale immutabile permanere.

CIn lege autem precipiebat ut mulier si masculū pareret quadragesima. si vero feminam octoginta diebus a templi cessaret ingressu. Nūc autē statim post puerum ecciam in gredi non prohibetur. Itē mulier quod menstruā patitur ex lege immunda reputabatur. Nūc autē nec ecclesia intrare. nec sacre omisionis mysteria p̄cipere sicut illa que parit. vel illud quod gignitur. nec statim post

naturali. ergo ostendat quod ius naturale sit variatum. **Q**uadraginta. quia tot diebus mortuus est partus ante infusionem anime. sed fetus femineus. lxx. diebus et dicitur a medicis. Sed videtur quod tempore concipi debet abstinere. sed ratione dubitatis sepius est quia necessitatis tempore occipit. Item quia nescitur utrum masculū vel feminaz

Spariat. **M**ulier enim gratias auctura ecclesiaz intrare hora eadem non prohibetur.

Omnis enim fuerit mulier post quot dies ecciam intrare debet testamenti veteris preceptōne didicisti quod per masculo trinitatis diebus. per feminam autē sexaginta sex diebus debet abstine. quod tamen sciendum est quia in misterio accipitur. nam si mulier eadem hora qua genuerit auctura gratias iterat ecclesiaz. nullo pondere peccati grauatur. Voluptas enim carnis non dolor in culpa est. In carnis autē omixione voluptas est. in prolixi partu dolor et gemitus. Vnde et ipsi p̄me mulieri dicuntur in dolosibus paries. Si itaque enixa mulierem prohibemus intrare ecclesiam. ipam ei pena vertimus in culpā. **I**tem. **M**ulier enim vel quod ab ea genitum est eadem hora nichil prohibet baptizari.

Baptizari autē vel enixa muliere vel si quod genuerit. si periculo mortis urgetur vel ipsa eadem hora quam gignit. vel eadem in qua natum est. id quod gignitur nullo modo prohibetur. ne dum adhuc tempus ad prebendum redemptionis misterium queritur. interueniente paululum mora inuenire non valeat quod redimatur. **I**tem augustinus.

Antequod puer ablactetur vel mater purificetur ad eius coibitum virum.

Ad eius vero non accedit. **O**cubitu vir suus accedit non debet. quousque qui gignit ablactetur. pua tamen disuetudo in conjugatorum moribus surrexit ut filios suos quos gignunt. nutrit mulieres ostendunt eosque ad nutriendum alijs mulieribus tradant. quod videlicet ex sola carnis incōtinētia videtur fuisse in uētu. quod dum se ostendere nolunt despiciunt lactare quos gignunt. Hoc itaque quod filios suos ex pua consuetudine alijs ad nutriendū tradūt nisi p̄pus

de solo. i. diu. s. illud in contractibus. illud in periculo anime.

Ad eius ablactetur. p̄pus ablactans si tempus appellatur post partum quoniam mulier abundat nimis lacte. et nisi extraheretur per puerum oportet ipam infirmari. iteo autē prohibet illis temporibus

commisceri cū eis. quia ex tali coitu nascuntur morbos et leprosi. Sed quid si mulier petat tebitum a viro tempore menstrui vel tempore purgationis. dico q̄ nō redet ei debitū nisi timeretur eius fornicatio. xiiij. vi. duo mala. Itē si vir petat tebitum tempore menstrui a muliere. mulier negabit et exponet ei causam. ff. de solutione. l. dicimus. ¶ Prohibentur. i. sub forma prohibitionis dissuadentur. sic exponunt quidā. xxviii. q. i. sic re.

¶ Inuita. Is ē

regulare vt qd̄ quis multus patitur non afferat ei p̄ibiciū. vt hic et l. di. p̄ibitores. et C. de mīstī. et sub sī. l. i. et C. d. ap. p̄les. ar. otr. j. lv. di. c. v. xl. xli. di. c. vlti. C. de odi. mīser. legatū. so. vt dicta lege. C. d. mīstī. l. i. Itē ar. q̄ q̄ fuit ab iūtis et no lētib⁹ imputari n̄ debent. vt d. o. dī. v. discipulos. xv. q. i. aliquos. et q̄ vīc. i. r. xxii. q. i. lotbarius. Jo. So. si alīq̄ cogit. co adōe aboluta ali quid facere cōtra dīm. non imputatur ei quo ad teū. secus si oditionali coactōe. vt ex q̄ metus causa. la crī. l. di. presbīte ros. In cōtacībō si alīq̄ cogit p̄ metū qui debuerit cadere in ostantē virū nō imputabatur ei. vt ex q̄ metus causa. ab audiētiam. n̄ sua culpa inciderit in tālez metū. vt ff. q̄ metus causa. si mulier. Sed in ordībus secus. nam si quis p̄ vim mutat. p̄mouerī n̄ p̄t. vt ex d. cor. vici. expōfūisti. et corrupta per vim non oscerabitur i ter vīgines. vt. x. xxii. q. v. ille. et Is fit p̄t reuerētiaz sacroz. et defectū mīstī. Sic mīstī. b. brixien. vi. distinguebūm. ¶ Comī persone. ar. quod vīi per sonē oceditur. p̄ o sequens alīs vite tur conciliū. sic

s. di. iiiij. tonīc. in mīstī. et Is verū ē vīi de iure omīni aliquid oceditur. secus si ex p̄uilegio. vt. xvi. q. i. huic. et. viij. q. i. petisti.

¶ Agnoscere. otr. j. xxii. q. i. cū humilitas. dic q̄ quilibet p̄t dīcere se peccatoē dī. tī. nō credat otrariū. de p̄. di. iñ. huic. et di. iñ. sic.

¶ Sme culpa. ar. q̄ nō semper imputatur factum vīi. emm. culpa procedit. xv. q. i. sane.

Di. vi.

¶ Via vero de nature superfluitate sermo cepit habeti. queritur an post illūfūnem que per somnium solet accidē

ex infirmitate nō ē p̄cēm etiā veniale. maxime cū sit pena. j. e. px. ibi omnino bec pollūtio vel illūfū nō est timenda. quia amīus tē. Illa ve ro que procedit ex crapula est veniale peccatu. vt. j. e. px. ibi habet exīte animus aliquem reatū. similiter illa que p̄uenit ex cogitatio ne precedenti. peccatu est. h. distingue. quia si illa cogitatio non p̄ces sit ad consensū. pollūtio ex ipa p̄uenies veniale p̄cēm ē. si vero p̄ces

lit. tūc ē mortale.

scdm opinionem istorum accidit q̄ aliq̄ nesciēs pec cat mortaliter. et venialiter. et operatur etiā bonū et meret. vitā eter nam. quia si cor pus domīt anima vigilat. vīta illud eo. meū vis gileat at te deus. Idem i furioso di cunt si culpa hua tenuerit ad furor rem. ar. xv. q. i. si quis institutōes. ino nesciens peccat. xxxij. q. viij. quēadmoduz. ar. oīta. ff. de act. et ob. ex maleficio. q̄ si quis absens. vīi dicit. q̄ nesci entes nō peccant. Alij dicit q̄ tor mīens nō peccat. xv. q. i. si occupis cōtīa et. e. aliquos. torīmēs enim fu riō opatur. ff. de acquir. pos. l. i. q̄ ad ipsimur. et ita nec peccat. Si ergo in nocturna pollutione homo nō venit ad oscen si. nullo modo peccat. si vero p̄uenit peccat mortaliter scdm istos. nī fō te imaginetur cū vxore p̄pria. quia tunc dirigit affe ctū in vxori et nō peccat mortaliter hāc vero opinio nem fouet. b. r. p batur. j. e. vi. non ē ibi. luxurie tē. Sed hoc nō est ve rū q̄ nullo modo peccat nec venia liter nec mortaliter vt. j. e. px. et. xv. q. i. aliquos. Sī oīra p̄uenit oī p̄mōnē obici tur. quid si cogitaui turpiter sed a teōtōmīui sta

tim penitui. post pollūtio in somno. peccauit vel nō. et videt. q̄ sic. Rendeo licet oītritus sim tī vestigia remanēt et reliq̄. sic in liberto vestigia fuitutis. vīi patron⁹ ei succedit. insti. de fuc. l. b. q̄ sed nīa. sicut et in furiosis infirmomū manet. p̄t reliq̄as p̄oris volūtatis. ff. de hīs qui fūi. vel al. iūf. hīt. l. patre furioso. imputetur. q̄ nichil saltē si mīciali

¶ Estantū. in leuitico legē dīm dixit. si fuerit hō pollūtus nocturno fēmīe egredīaē cē caltra et non re uertat. vīq̄ ad vēp̄az donec lauet. et post solē occāsiū reūtaē ad castra b. greg. h̄ exponit et retroque ad illos q̄ pollūtūr mēte. ¶ Hunc. hūc tī mōrē tālē de quo q̄ris adhuc romani seruāt. vt. xxiiij. q. iiiij. vir cū p̄pa vxore. ¶ Immūdicia. i. immūda cogitatōe. ¶ Imaginibō. cū videt mulierē et telectat ī ea. ¶ Aq. i. p̄nia. ¶ Ad vēp̄a

i. quousq; recesserit ignis temptatōm. **A** Pertulisse. q̄ si diceret potius intelligit tūc pati q̄ facē. **D** Reatu. i. veniale peccati. et ideo non prohibet a sumptōne eucharistie. sed prohibet a confectione nisi sit necessitas.

C Necesitas. q̄ legem non habet vt. d. o. di. i. sic.

C Humilit̄. ergo osilium est. bñ enī celebrare potest si vult. Nam p̄ leuib⁹ criminib⁹ non abstinebit sacerdos a celeratione missarum. Sed pro talibus abstinebit p̄ quibus possit excommunicari. vt d. c. d. i. si nō fit. et. c. cotidie. Tn pro quolibet mortali pccō quilibz̄ suspensus quo ad se. vt ex de cohabiti. cleri. et mu. c. vlti. n̄ pegerit penitentiam. vt extra de temporib⁹ orbi. quiescitum.

C Si tñ. i. maxie
f. Non concusse
rit. pollutio ipa.

C Mēs rea. q̄
viceret nec mens

est rea in somno nec est rea post somnum cum est libera in suo iudicio. Sed tunc fuit rea. quanto se ingurgitauit. Unde manifeste hic pater q̄ homo in somno non peccat. **L** Libera. supple. sed prius peccauit.

R Radice. i. mala cogitatione.

O On ē peccatum. occupiscento. i. absq; libidine preceptentis ardentis.

C Ibi ita. hic ponit magister solutionem objectionis quam

immolatōne sacri misterij vt arbitor abstinē debz humilit̄. si tamen dormiētem turpi imaginatōne non occurrerit. Nam quidā sunt qb̄ ita plerūq; illuſio nascitur. vt eoz animus etiam in somno corporis positus turpib⁹ imaginatōnibus non fedetur. Quia in re vnū ibi ostēditur ipsa mens rea non tunc vel in suo iudicio libera. cum se et si dormientis corpore nichil meminit vidisse. tam in vigilijs corporis meminit se in gluuiem ventris incidisse. Sūm vero exturpi cogitatōne vigilantis oritur illuſio in mēte dormiētis. patz animo reatus suus. vidit enī ille a qua radice iniquitatio illa pcesserit. quia qd̄ cogitauit sc̄ies hoc pculit nesciens. ppter tale pollutōnem a sacro misterio abstinere oportet eo die. **S**ed pensandum est ipa cogitatio vtrū in suggestione an in delectatione. vel qd̄ magis ē in peccati osensu accidentit. Tribus etenim modis impletur oīne peccatum. videlicet suggestiōne delectatōe osensu. Suggestio quippe fit p̄ diabolū. delectatio p̄ carnē. osensus p̄ sp̄m. q̄ p̄mo culpā sp̄ens suggestio. eua delectata est velut caro. adam vero velut spirit⁹ osenit. Et necāria ē discreto magna inter suggestiōz et delectatōz. et inter delectatōz atq; consensum iudicē sui p̄fidere animū. Cū enī malignus sp̄us peccati suggestio in mēte. si nulla peccati delectatio sequat p̄cēm oīmodo p̄petratū nō ē. Cū vero delectari caro cepit. tūc p̄cēm icipit nasci. Si aut ad consensu ex deliberatōe osentit tūc peccati cogiscit pfici. In suggestiōe ḡ peccati semē ē. in delectatōe fit nutrimentum. in osensu pfectio. Et se p̄tingit vt hoc qd̄ malignus spiritus seminat in cogitatione caro i

fecerat in precedentī. vi. Nos ergo cum ipo plenius distinguiamus. q̄ eorum que continetur in lege alia sunt moralia. alia mystica. Moralia sunt que mores informant. et sic sunt intelligenda vt ipsa verba sonant. vt diliges tuū. non occides. patrem tuū. De quib⁹ notatur. xxxij. q. vii. quid in omnibus. Mystica sunt figura alia que aliud significant preter id quod littera sonat. h̄o alia sunt sacramentalia. alia ceremonialia. Sā ceremonialia sunt te quib⁹ ratio redi potest q̄re ad litteraz sic fuerint p̄cepta. vt de circumcisione et de obseruatōne labbati. te quibus est de bap. maiores. de osti. translatio.

delectationem trahat. nō tñ anim⁹ eidem delectationi osentiat. et cum caro delectari sine animo nequeat. sp̄e tñ animus carnis voluptatibus reluctans in delectatōe carnali. ali quo modo ligatur inuitus. vt ei ex ratione stradicat nec cōsentiāt. et tñ ei delectatione ligatus fit. sed ligatu se vehementer ingemiscit. Vn et ille celestis exercitus p̄cipiuſ mis̄is gemebat dices. Video aliam legē i mēbris meis repugnantē legi mentis mee. et captiuū me ducetez in lege peccati que est in membris meis. Si aut captiuus erat mīmīme pugnabat quapropter et captiu⁹ erat et pugnabat. Igitur legi mētis eius lex que in membris ē repugnabat. Si autem pugnabat captiu⁹ nō erat. Itaq; ē h̄o vt ita direm captiu⁹ et liber. liber ex iusticia captiuus ex delectatōne quam portat inuitus. **C** Itē isidorus sentiarum libro p̄mo. **O**n̄ est p̄cēm nocturnis imaginib⁹ illudi.

N On ē p̄cēm. q̄n̄ nolentes imaginib⁹ nocturnis illudimur. Sed tūc est p̄cēm si antequā illudamur cogitationis affectib⁹ p̄uenimur. luxurie quippe imagines quas in vertitate gessimus. sepe dormientibus in animo apparēt sed innoxie sunt. si non occupiscento occurunt. Itēz. Qui nocturna illuſio polluitur q̄uis extra memoriam turpium cogitationū sese p̄sentiat iniquitati. tñ b̄ ut temptaret culpe sue tribuat. suā q̄ immūdiciā statim fletib⁹ tergat. **I**bis itaq; r̄ndetur. in lege et euā gelio naturale ius otinet. non tamē quecūq; in lege et euāgelio inueniūtur naturali iuri coherere probant. Sunt enī in lege quedam moralia p̄cepta. vt non occides. tē. quedam mystica. vt pote sacrificior̄ p̄cepta

Ceremonialia sunt te quib⁹ ratio nō reb̄i potest. q̄re ad litterā sint mādata. vt non arabis in boue et asino. xvi. q. vii. noua. Lex ergo quantum ad moralia non recipit immutatōz sed quantū ad sacramentalia et ceremonialia mutatur quantū ad sufficiēt litterē. sed non ob hoc dicitur esse mutatum ius naturale. quia in hijs non ostendebat ius naturale quo ad sufficiēt litterē sedm quam hec fit mutata sed quo ad mysticam intelligentiam. sc̄om quam non sunt mutata. sed mysticus eoꝝ intellectus non ē mutatus. vnde lex non vicitur mutata. i. q. i. marchion-

A *Jus vero nūc ostēdit a quo tpe cepit ius consuetudinariū et constitutōnis. et dicit q̄ a tpe cām cepit ius consuetudinis qui pmo edi- ficiavit ciuitatē quā ex nōmīne filij sui vocavit enoch. sed ius constitu- tionis a mōse.*

B *Extinctū ius cipe p̄t a septē. quia ad minus decē debent facere plebem. vt ī. x. q. in. vno. Corā dño. i. eoz qui sit dñi. i. p̄mit- tē dño. Quicq̄d enim fit iuritō dei fit. vt. xxvi. q. v. nec mirū. Di. vii.*

C *Sos autē. i hac sep- tima di. ostendit quāto et a quibus ceperūt constitutiones hu- mane tam ecclastī ce q̄ seclares. Ec clasticē ceperūt a mōse. et tēpōre mōysi. seculares a diūlis et diūlo tpe cepūt. vt pa- tet i sequētibz. c. Quas nā a dī uinis scripturis or- natus oīs scie sūp̄ sit inicū. vt ī. xxx vii. di. h̄ic etiāz.*

D *Justificatiōnē b̄. id ē a iudicijs. legit̄ in exodo q̄ dñs dixit p̄ moy- sen fil. si israhel. si emeris seruū he- breum scilicet qui ante seruū nō fu- it. sex amīs serui at tibi. nisi annus iubileus interue- mat. septimo an- no egredietur li- ber et gratis cum quali vestē met- uit. Si p̄s habu- erit uxori cū filiis et literis cū ux- ore exeat. Si dñs te- dit ei exorē cum filiis mulier erit dñi. Si si elegerit seruū manere cū dñi amore domini vel uxoris et filio- rū. offeret eū to- minus dñis. i. sc̄/ totibus et applica- bit ad ostium ta- bernaculi et pfo- rabit aurem eius hubula in signum ppetue seruitutis et eius seruū eis vſgōdū viuet. vel vſgōdū ad annū ubi leū. ab hac ostē cepit mōses iudi- cia sua. vt dicitur in exodo.*

E *Orses. trime- gistus. apf̄ tres potētias. scili et eloquentiam scientiam et virtu- tē. d̄ quibus habes. xxvij. di. rela- tu. xvi. q. i. sic viue. C. de pf̄s. l. magistros. sed paucas. ff. 3 ordi- nis. Primus. imo primus romulus tradidit. l. i. et q̄ paucas iteo dicitur iste primus edidit. b. ges ppter discordiā plebiorū cū no- bilibz fere p. xxx. ānos in desuetudinē*

abijſtent. creati sūt decem viri. q̄ de grecis ciuitatibz leges collectas tranſlulerūt in latīnum. et eas in tabulis eburneis scripserunt postea iſdem viri accepta potestate corrigendi et interpretandi leges. viten- tes multa deſte tabulis decem. postea duas tabulas addiderunt. et appellate sunt ille leges duodecim tabularum. qui autem fuerunt illi decem viri statim determinat pſidous vicens fuerunt tē.

F *Verunt. me- tu. ar. q̄ me- tus verboz excu- sat. ar. q̄. xxi. q. viii. conueniō. v. mābatur. i. ibi die aliquod verbum in deū et morere et ar. ff. de acq̄rē- b̄. l. vi. i. fi. ar. otra. extea q̄ me- tus cauſa. sacris.*

G *Necessaria. si null̄ est earū vſus. vt qd mem- brans occupant. vt. xix. di. si roma noz. sed iteo no- ticia ē necessaria ut sciat. cauſa q̄ re toleratur. C. te- caduc. tol. l. vna- q̄ et ip̄e papa ar- gumētatur ex ab- rogato iure. ut ex- te iudi. nouit. vel est necessaria non ut p̄bentur. sed ut reproben- t̄ ma- ledicta. vt. xxxvii di. legimus. et. c. qui de mensa.*

H *Vocauit. h̄ic tū postea immu- tauit iustiniānus et fecit vñū codi- cē ex tribz. C. te- no. co. opo. v. p̄. Di. vii.*

I *Offert au- tem ius. in hac. v- lij. di. ostēdit ma- gister qualit̄ ius naturale excellat alia iura ampliē- bine. quia sedm hoc ius omnia sūt omnia.*

J *Ceos. i. apl̄os. xii. q. i. dilectissi- p̄. Rescit. m̄ quisquis tñ dili- git aliū vt se. fin- xit enī plato quā/ dam renipubli- cam i q̄ oīa sūt o- mūia. xii. q. i. c. ii.*

K *So iure. te- fensis. id ē petis. vel defēten-*

L *Ju. to tñnes re dñmo. ex t̄ vidi- q̄ tñ iure huma- no aliqua posside- anē. et non diuino. et sic obſtat. q̄. xx- lii. q. vii. c. i. vbi dicatur q̄ iure di- uino aliquid pos- sitetur. sed nō est ōtarium. imo potius ōdibantia. quia dicitur ibi q̄ iusto. sūt omnia omnia iure diuino. et bñ p̄t esse q̄ iure dñmo aliqd sit proprium. sed iteo dicit hic q̄ iure humano possidentur possessio- nes. quia iura humana potissimum tractant de possessionibus. sed ius.*

de agno imolando. et alia hijs simi- lia. Moralia mandata ad natura- le ius spectant. atq̄ id eo nullam mu- tabilitatez recepisse monstrantur. Misticā vero quantum ad ſupſicie a naturali iure pbantur aliena. q̄n tū ad morale intelligentiā inueni- tur ſibi ānæxa. ac p̄ hoc et ſi ſm ſu- ficiem videātur. eſſe mutata. tñ ſm morale intelligētiam mutabilitatē nescire pbatur. Naturale ergo ius ab exordio rationalis creature inci- piēs. vt ſupradictum eſt manet in mobile. Jus vero cōſuetudinis post naturale legem exordiū habuit. ex quo hoīes ouemētes in vñū ceperūt ſimul habitare. Nō ex eo tpe factū eſſe creditur. ex quo cām ciuitatem edificasse legitur. quod cum diu- uio ppter hominē raritatem fere vide- batur extinctum. postea a tpe nem- roth reparatū. ſue potius immuta- tū existimat. cū ip̄e ſimul cū alijs alios ceperūt opprimere. alij ſua imbe- cillitate eorum ditioni ceperūt eſſe ſubiecti. Vnde legitur de eo in ge- neſi. Cepit nemroth eſſe robustus venator coram domino id eſt homi- num oppreſſor et extincor. quos ad turrim edificandam allexit.

E *Us autem O VII* **VII** *constitutionis ceperit a iu- ſificationibus quas domi- nus tradiſit mōſi dicens. Si eme- ris ſeruum hebreum. tē. C. Vnde ifidorus in quinto libro ethimolo- giarum ait. De ſeditibz legō*

M *Dyles gentis h̄bree primus omnium diuinas leges ſacrī ſitteris explicauit. Foroneus rex grecis primus leges iudiciaq̄ con- ſtituit. Mercurius trimegiftus pri- mus leges egipciis tradiſit. Sal- lon primus leges attheniensibz edi- dit. Ligurgus primus lacedemoni- bus iura ex appollinis auctoritate ſinxit. Numā pomplilius qui romu- lo ſuccedidit in regno prius leges*

romani edidit. Deinde cū pp̄ls ſe- dicioſos magistratus ferre nō po- ſet decem viros legibus ſcribendis creauit. qui leges ex libris ſalomis in latīnum ſmonē trāſlatas duodecim tabulē exposuerūt **Nomina eoz qui leges xii. tabularum exposuerunt.**

F *Verū autē hi apius claudi- us. gemitus. veterius. iuli⁹. manilius. Sculpitius. ſexti⁹. cura- tius. romedi⁹. postomius. Illy dece- viri legū ſcribēdaz electi ſunt. le- ges autem redigere in libris. Pri- muſ cōſul pōp̄eius iſtituere voluit ſed non perſeuerauit obtrectato- rū metu. Deinde caesar ceperit id face re ſed ante iſterfectus ē. paulatim autē antiquē leges retuſate atq̄ i curia absoluerūt. quaz et ſi iam mul- lus ē vſus noticia tñ necessaria vi- detur. Roue autē leges a cōſtantī- no cefare ceperūt et reliquias ſucce- dentibz. Erantq̄ pmixte et mordia- te. Postea theodoſius minor augu- ſtus ad ſimilitudinem gregoriam et ermogeniam codicem factum ſo- ſtitutionū a cōſtantīni t̄pibz. ſub p- rīo cuiusq̄ impatoris titulo diſpo- ſuit. quē a ſuo nomine theodoſianū vocauit.*

O VIII *Offert etiam ius nature a conſuetudine et constitu- tione. Nam iure nature ſunt omnia omnia omnibus. Nō non ſolum inter eos ſeruatū credit̄ de quibus legitur multitudinis cre- dentiū erat cor vñū et aia vna tē. verū etiam ex p̄cedenti tpe a philo- ſophis tradiſum inueniuntur. Vnde apud platonem. illa ciuitas iuſtifi- me ordinata tradiſit. i qua quisq̄ p̄prios nescit affect̄. Iure vero cō- ſuetudinis vel ſtitutōnis. hoc meū eſt. illud vero alteri⁹. Vñ augu- ſtū ait ſup iobem. Iure diuino oīa ſunt omnia oībz iure ſtitutōis. **O** Vo iure defendis villas*

canonicū principaliter de decimis et pmitijs. vel dic q̄ stricte ibi ius diūmū sumitur pro iure canonico. sed hic ius canonicū oportenditur sub iure humano. et habes hic q̄ petenti restitutōe obstat exceptio heresis. hereticis enim nichil ē līcītū possidere. vt. xxiiij. q. v. si vos. et .q. vii. c. i. et .vij. Item est h̄ ar. q̄ a petente restitutōem possimus que rere quo iure petat. an per interdictū vel iudicis officiū. Itē q̄ causas petendi tenet ex plicare. et s̄m iusta canonica actio sit apponenda. bases ex de iudic. ex a missata. ut ex dīlib. o b. dilecti. nec ob. ex de iudicē dīlīcī. So. ego credo q̄ causa t̄ mod⁹ fuf ficiēs agēdi sit. p ponēdus. vt scđm illū modū iudex ferat s̄cētā. ex de sy. liçz help. q̄uis nō cogat actōem apponē. quia etiaz secūdū leges sola cā sufficē. C. edic vi. ab. toll. l. i. n. g. b.

A Mea ē. b verba meū et suū spe ciant ab domīnū non at bone fiti possessorē. vt. ff. te rel. l. i. n. g. i.

Gaudeatis. retinēto possesso nes. vel eas recu peranto.

Leges. q̄stutōes impatorū sup rebus ecclastīcis n̄ valuisse n̄ posse cōfirmate fuisset ab eccl. ut .xvi. di. bñ q̄tē.

Possidē. hic canōnes p̄cipiūt. x. xii. q. vii. c. i. et .vij. Dignitate. h̄ ostendit qualiter ius naturale sit di gnius q̄ alia iura. Nā q̄tēq̄ oſtitutō vel cōſuetudo ex istud ē irrita. et ad h̄ ſiducit oia capitula ſequētia.

Ve oīra. mo res. bonos.

Flagicia. i. q̄ si flagicia. xxxi. q. vii. flagicia.

Diuersitate. i. aduersitate.

Cōſuetudine. ar. est hic q̄d qui vnu dicit et omnia q̄ sequit̄ ex illo. vt. xi. q. iii. esti māt. t. c. ſequēti. et ex dī. dī. t. dī. cū bilētū ſili. i. fi. et .ff. q̄ met̄ cā. l. i. Itē ar. q̄ id iuris ē in uno come xōu q̄d ī reliquo. vt. i. q. iii. si quis obiecerit. et .iii. q.

.vi. b̄ q̄pe. Itē ar. q̄ id renuciāt vnu renunciāt oīb̄ q̄ ſequit̄ ex illo

vel etiaz omīb̄ coherentib̄. vt. lxxxi. di. si quis ſacerdotū. et. i. q. i. si

quis epus. et. ix. q. ii. nullus p̄mas.

mi et ſcolares tenent̄ ſequi cō

peregrini. nūquid ergo p̄griz ſuetudinem iliorum int̄ quos

ecclēfie. diūmo an humano. Diūmū ius in ſcripturis diūmis habemus. humanū in legib⁹ regum. Vnde quicq̄ poffidet q̄d poffidet. nonne iu re humano. Nam iure diūmo domīni est terra et plenitudo eius. Pau peres et diuites dñs de uno limo fe cit. et pauperes et diuites una ter ra ſupportat. Jure igitur humano dicitur hec villa mea est hec domus mea ē hic huus meus est. Jura aut̄ huana iura impatorū ſunt. q̄re q̄ ipa iura humana p̄ impatores et re ges ſeculī deus diſtribuit generi hu mano. Itē tolle iura impatoris et q̄s audet dicē hec villa mea ē. me⁹ est iſte huus. mea est hec domus. Si aut̄ vt teneantur iſta ab homīm⁹ iura regū fecerūt. vultis vt retice amus leges vt gaudeatis. Itē re le gantur leges vbi manifeſte p̄cepe runt impatores eos qui p̄ter ecclēfie catholice omīmōe vſurpāt ſibi nomen xpianū. Nec voluit in pace colere pacis auctorem. nichil nomi ne ecclē audeat poffidē. Sed dicitis quid nobis et impatorū. Sz iam vt dixi de iure humano agitur aposto lus voluit huiri regib⁹ honorari re ges. et dixit regē veneremī. Noli ergo dicere quid michi et regi. Quid tibi ergo et poffehōi. Per iu ra regū poffident̄ poffessiones. dixi ſt quid michi et regi. Noli dicere poffessiones tuas quia ipa iura renū tiasti humana quibus poffessiones poffidentur. **D**ignitate vero ius naturale ſimiliter pualet oſuetudi ni et oſtitutōni. Quecūq̄ enī vel morib⁹ recepta ſunt vel ſcriptis ophen fa ſi naturali iuri fuerint adūla. va na et irrita habēda ſunt. **V**nde aug. ait oſfessionum libro ſecundo.

Adversus naturale ius nulli quicq̄

Ve oīra agere licet. Mores hoīm ſunt flagitia. p̄ mor diūfitat e ſunt vitanda vt pa dū inter ſe gentis aut ciuitatis cō

ſmorātur. ar. vii. hic q̄ ſic. vt. xi. di. illa. et. xli. di. c. i. ar. oīra. quia viatores nō ſortiūt ſou illius loci p̄ quē tranſeunt. vt. ff. de iudicē. heres. q̄. v. nūquid. et eſt ar. q̄ ſoli p̄petuo habitantes ciuitatem obligantur lege ciuitati. vt. ff. de pig. debito. humane regibus obtēpatur. obtempare immo ſed pactū loci. q̄ in omīni pactū intelligitur maioris excepta au

toritas. vt extra

de iuriū venien

Gnale. tes

id ē generalis lex ſic in hoc facit ad p̄poſituz. q̄ id qd deus p̄cepit cū ſit de iure naturali p fertur ſuetudini vel oſtitutioni.

Maior. ergo magis obedit mo nacbus epo q̄ ab batī. qd falfū ſit. vt. lviij. di. c. i. et .ii. Sed de hoc dic vt notaui. xi. q. in qui refiſit. Jo.

Ala oſue. tw. ar. q̄ id qd alias ē illicitū. ratōne cōſuetubi mis non ſit licitū. ar. oīra. s. di. iii. temiq̄. ar. et .ex te oſue. c. vi. etiā minus rationabili ſoſue. inducit ius. vt ej̄ de inim/teg. reſti. conſtitutus. Itē. eſt ar. q̄ honesta confue tio inducit pri uilegium. vt. ix. q. in. cōqueſtus. et. lxxxij. di. pluri mos.

Pon minus. bec ſeptem capitu la de mala oſuetudine loquuntur.

Eritate. ar. q̄ veritas p ūdicit opiniom. vt. hic. lxxxi. di. quicūq̄. et extra te biga. nup. et ex qui ſit. ſunt līm. p tuas. et extra te purg. vul. ſigificātibus. et ex de fri gi. et malefi. Fra teritas. ar. oīra. q̄. vii. ſ. tria et extra ūiū. pa ſuſtationibus. et .C. de teſta. i. i.

Dubitz. q̄nq̄ tamē ſoſuetudo pualet. legi. ex ū conſuetu. c. vlti.

Māifestate. p̄ doctrinaz. et per reuelationem.

Ve oſuetudi ne. dicit. ar. q̄ verbis eſt inhe rendum extra te decimis ad audienciam.

Vetusta. i. q. iii. si quis p̄benbas. ar. oīra. ff. de leg. de quibus. ſ. inuerterata. ff. omīnia. p̄edio. ū. l. venditorū. ſ. si oīra. ex de confue cum dilectus. extra te ūiū. pa. cura paſto. in hīs ppter diurnitatez temporis ſuſtinetur id quod eſt minus rationabile. Die vetustas eſt

Queruanda. si potest sine scandalo queruari. contra. di. iiiij. c. deniqz. qui contempta. qui circumcidet. et cibos discernebat. propter quod paulus restitit ei illi faciem ut. iij. q. viij. c. petrus et paulus. xxvij. q. i. sicut eni. v. ecce. ex his omnibus capitul. videt q. semp ius

Rustra. consuetudine. preuidicet consuetudini. videamus ergo quoniam consuetudo prudicet iuri. ecce inuenio in electione consuetudis

nem prudicare iu-

ri. sicut psona que

alias meligibilis

est. ratione consuetu-

dinis sit eligibil.

ut. iiij. xij. di. nos co-

suetudine. Itz ra-

tione consuetudinis

coguntur aliqui

eligerre de aliena

ecclia. ut ex d. sru-

cu. dilectus. in fi-

tem ratione consue-

tudinis potest epi-

scopus eligi in p-

positum. extra do-

ces. pb. et ecclie

no va. cu. nostris.

Itz ratione consue-

tudinis solus ab-

bas sine consenu-

fratrum offert piz-

pedia. ut extra do-

bis que sunt a. p.

sine consenu ca. ea

noscitur. Item in-

facio. baptisimi p-

ualz consuetudo. ut

te o. di. iiiij. d. ena.

Itz in matrimonio

respicitur consuetu-

do. extra d. ogna. s-

spua. sup eo. Itz

medietas cleri-

cor. lxxij. di. cu. te q. r. v. d. Itz

i alios calibos quos

notau. s. i. di. co-

suetudo. Scias s-

q. ad. b. vt consue-

tudo prudicet iu-

ri. requir. q. sit

prescripta. ex te ea

pos. cu. ecclia. et ex

de q. s. v. Itz

q. optima fuerit i

contradictorio iudi-

cio. p. v. t. ff. de

leg. t. off. d. consue-

tudine. ut ex d. v.

fig. c. abbate. Itz

q. eo animo fiant

vt credant se ius

habere ut i posse

n illi mediat fac-

tere. alioquin ta-

les vnu n. di. viij.

re. ff. d. itin. actu-

q. p. l. i. s. iul.

rede ait. Item vt

res illa sit prescrip-

tibilia. ut. xij. di. c. illud. Item q. possit dici antiqua et approbata

ut ex te postul. bone. i. circa medium. Itz continere debet naturalem.

equitatem. ex te do. et. o. c. i. ex te confue. ex parte. Itz q. sit de osci-

entia principis inducta. non tñ tolerantia. ut ex te pben. cu. i. dubium

Itz q. non p. errore sit inducta. ut. ff. de leg. et senatusc. q. non ratione

q. consuetudo. Item q. maior pars p. si consuetudin illa consuetudine vt.

quia sicut minor pars populi no possit inducere legem. sic. nee con-
fuetudinem. Quidam tamen dicunt. q. illa consuetudo preuidicat iuri que excedit hominu memoriam. Illud enim loco constituti habetur. vt
ff. de aqua coti. t. est. l. i. iure. q. datus aque. iij. q. vi. b. quippe. io.
Hoc breuiter teneas q. sufficit secundum canones q. sit rationabilis et
prescripta. vt extra de consuetudine. c. vlti. b.

Consuetudo. apone easum

vt q. de o. di. iij. c.

Est. s. ex de purg. vul.

. c. i. et. i. quando

prohibuit iudeis

ne alienigenas du-

cerent uxores. mi-

si essent de tribu

sua. Ipi aut duxer-

unt alienigenas

de filiis cananeo-

rū. vt. xxviii. q. i.

. g. . vel tangit q.

liter biblio teca a

babylonija destru-

cta per esdram re-

parata sit. Vel ali-

ter quesitum est q.

virtus esset ma-

ior. Rendit quidaz

muleris. alias re-

gis. aliis viri vel

vni. aliis verita-

tis. hanc a proba-

uit esdras. signo

Contra. ias ar-

q. ignoratia iuris

excusat. vt b. et. x

xx. q. i. de his. et

i. q. in. s. notabili.

et. xxiiij. q. i. si q.

cederit. et. xxvij.

di. presbiterum.

Solus. id e

nullius ei co-

trarius sit. q. viij.

. q. i. s. sciendum i

fine.

Idomini. er/

go iudei regunt

humanis constituto-

ibus. et sic e con-

tra. q. x. di. omnia.

in hi. vbi dicit. q.

iudei statu diuinis

constitutionibus

reguntur. hoc ve-

rum e q. olim re-

gebantur huma-

nis constitutionis

bus scilicet scriba-

rum et phariseo-

rum ut hic dicit.

sed hodie non vt

ibi. di. ix.

Eiquito.

quod au-

tem. s. in

proxima distinc-

ione ostendit qual

ter ius naturale p

iudicat et preua-

let consuetudini. in

hac. ix. distinc-

ione ostendit. qual

ter ius naturale p

atus paulus. qui pmo fui blasphemus. psecutor et iniuriosus. sed mi-

sericordiam merui qz ignorans feci.

Post inspirationem vero et reuelatione factam qui in eo q errauerat

psuerat prudens et sciens. iam no

in venia ignorante peccat. Presum

ptoe emi atq obstinatõe quadam mi-

titur cu ratione supetur. **I**dem.

De veritate no boim consuetudinem

Solus xpus sequi oportet.

Audiendus e no debemus at-

tendere quid aliquis ante nos faci-

endum putauerit. sed quid qui ante

omnes e xprior fecerit. nego ho-

mismis consuetudinem sequi oportet. s

dei veritate. cu psaliam loquitur de

dei veritate. et dicat fine causa colunt me.

mandata et doctrinas hominu doces

tes vel sequentes. **O** **I**X

Liquido igitur apparet q

consuetudo naturali iuri post

ponitur. **M**uod autem

constitutio naturali iuri cedat multi-

pli auctoritate probat. **A**it enim

augustinus ad bonifacium.

Leges principi naturali iuri pua-

Apatores qn iere no debent

Palitatem ostra veritate osti-

tuunt malas leges pbant bene cre-

detes et coronant pseuerantes. Mi-

hi aut p veritate ostra palitatem osti-

tuunt bonas leges terretur seuentes

et corrigunt intelligentes. **D**e eodē

Vicunq ergo legib. impera-

torum que pro dei veritate fe-

runtur obtemperare non vult grande

<p

Quis nesciat terminis i libris. **b** Et disceptari ita ut in dubi
orum intelligentiam. vt. xvi. di. satis.

Domi relatum. et ff. ad exhibendum. l. penul. **C**onati. donat.

pmo fuit catholi-
cus. si postea i be-
reli lapsum cui
borei adheserunt
cipriani et agrip-
pinus.

Eqz disputa-
tiones i expositio-
nes non enim eo-
ipso leditur fama
alicius q repro-
batur testimoni-
um suum. vt ex d
excep. deniqz.

I Scriptas ar-
e quicqz iur i al-
teru statut r. sic
-n. q. vi. q se sit.
xxi. q. v. de for-
ma ff. q cuiusqz
iur. l. i. ex d. osti-
eum omnes.

Sana q ppe i.
ius naturale
scriptum. vel non
scriptum.

Cocordant.
quandoqz.

Sed illa ex-
pla. hoc iteo dicit
quia non semper
imitand. sunt ex/
pla. vt. C. to sen.
et interlo. o. i. n.
nemo. Sed exem-
pli pape e sequen-
dum. vt. xvi. q. iii.
licet. ex d. sen. et
re iudi. m. causis.
Excellentiora.
no est tale exem-
plum lucrecie. xx
xi. q. v. aposto.
v. lucreciam.

Pietate. ar-
p. misericordia a iudi-
ce petenda. vel im-
petrada. xl. v. di. li.
cer pleriqz. xxvi.
q. v. alligat. l. di-
poteret. i. q. vii.
dispensationes. et
c. exigunt. lxxx.
vi. di. non satis. x.
xxv. q. i. remaz.
de pe. di. i. quia di-
uinitatis. ar. stra-
di. l. absit. xxii. q.
iii. est iusta. ad-
finem. xxv. q. ix.
remiam. contra.
x. v. di. sed illud.
ex d. sortil. ex te-
nore. die pietatez
esse quedam mi-
hi atrocitas faci-
alud inducat. ex
te homi. sicut di-
gnu. l. di. poterz.
et. vt. ostiueret

Onstitutiones. In hac decima
distinctione ostendit magister q secularis institutio cedit ec-
clesiastice. quia sacre leges non debignantur sequi sacros ca-
nones. vt. ii. q. iii. q. binc colligitur.

Ege diuissimis impato diuidit prouincias. vt. ff. de offi. assessor. si

eadem. et papa epatus diuidit et vnit. et epus ecclias. vt extra te-
exces. p. sicut vire. Quid aut iuris sit cu vniuntur vel diuiduntur.
notau. xvi. q. i. et tpis. licet ergo impator diuidat vnam prouinciam
in duas. non iteo erunt due metropoles. vt si et bis. ci. peruenit. et est
ar. q si princeps legitimat aliquem in temporalibus. non iteo legitima-
tus e in spiritualibus.

ex q fil. fuit le. per
venerabil. n. vbi
princeps restituit
aliquem qui fuit
infamis ratione pa-
terni criminis. vt
vi. q. i. q. verum.
v. si quis.

Divisiōes. ar.
q. epus inuito ple-
bano non pt dini/
tore parochiam
eius nec papa in-
uito epo diuidere
episcopatum. vt
vi. q. i. multis.
quod enim vnu e
diuidi non pt. vt
xxiiij. q. i. loqz. n.
c. scism. sed cre-
do q. papa h. pos-
sit facere ex causa
et etiam epus ex
causa. vt in eadem
te. sicut vire.

Ecclastica ec-
clesia no astrigita
mūndanis legibus
xxxiij. q. ii. inter-
nec etiam de rebus
ecclie. pt. impato:
leges cōdere. vt
xvi. di. bñ quib
nisi h. ecclia petat.
vt. xvij. di. q. huic
etiam. et nisi in ec-
clesia priuilegium.
statuat aliqd. vt
xvi. q. i. generali-
ter. et. q. ii. nemo

Humana. vt
bates. xxvij. q. ii.
funt qui dicunt. q
mirum est cum iu-
stianus fuerit
valde catholicus
impator. qualiter
istud statuerit oē
leges dñi. cu dñs
dixit q. ob. solam
cam formationis.
pt mulier separa-
a viro. xxxij. q. ii.
quos de. sed dic
vt quibam vici
q ignoranter fecit
et iteo venia me-
ruit. vt. s. c. xxi.
et. viii. di. ob. suetu-
do. vel errauit sic
iero. vt. xxv. di.
c. i. vel iteo pm.
lit h. vt graua vi-
taretur. sic vñras
permisit vt vita-
rent rapinas. con-
iugia pmisit dis-
solui. vt vitarent
homines vxoris

diuini legibz postponenda censem-
tur eisdem naturale ius pferri oportet.
Cōstitutōes ergo vel ecclia-
stice vel seculares. si naturali iuri cō-
trarie probantur. penitus sunt ex-
cludente.

D **X**
Onstitutōes vero princi-
pum ecclasticis constitu-
tionibus non preminent
sed obsequuntur. Vn ncolaus ppa
scribit epis in ocilio apud conuici-
nū ogregatis. **L**ex impatorz ecclae-
stica iura dissoluere non potest;

Lege impatorz non in omnibz
ecclasticis cōtrouersijs v-
tendū est. presertim cu inueniatur
euāgelice ac canonice sanctiōni a-
liquoties obuiare. **C** Idem lex im-
peratorz no est supra dei legem. sed
subtus. Impiali iudicio no possunt
iura ecclastica dissoluī. ad qd ostend-
du duoz hominū innocēti scili-
cet et greg. satis sufficiūt testimōia.
Sanctus quidē innocētius in decre-
tali epistola sua ad alexandrum an-
thiocenū epm ait. q si sciscitatis in
quiens vtrum diuissimis impiali iudi-
cio prouincijs vt due metropoles fi-
ant. si duo metropolitam debeat no-
minari. non visum est nobis ad mo-
bilitatē necessitatū mundanazz dei
ecclastia omittari. honoresqz aut diu-
fiones perpeti quas pro suis causis
faciendis duxerit impator. **B**etus gregorius scribens ad teoti-
stam patriciam inter cetera ait. Si
inquit religionis causa iugia debe-
re dissoluī dicātur. sciendum est qz
et si hoc lex humana cōcessit. lex ta-
men dñma prohibuit. Ecce quēadmo-
dū impiali iudicio no possunt ecclae-
stica iura dissoluī. Ecce qualiter
qd lex humana concessit lex diuina
prohibuit. Non q impatorz leges
quiā ecclia sepe vti oītra hereticos
sepe oītra tirānos atqz oītra prauos
quosqz defendit. dicamus penit⁹
renuedas. Sz q eas euāgelicis et

dium. vt. xxxij. q. ii. si quod verius.

Hereticos. vt sic vto pto me. qd non vto oītra me. q. xxvij. di.
si quid veri. et. ii. q. vii. si hereticus. et sic est contra. xix. di. si romano-
rum. in fi. q. iii. q. iii. q. Item si quis testibus. Sed h. in fauorem et priu-
legium ecclie.

Dicitur. ar. otra illas leges que permittunt usurpas exigere. ar. ix. di. quicunque. xiii. q. iii. quis. et. xvi. di. bene quidem. xi. q. iii. qui omnipotenter. xxv. q. i. omne quod. et. c. nulli. et. c. generali. et. xxii. q. viii. conuenior. ar. lxii. vi. adrianus.

Certum. sacrosancta. i. precepta. Cuius. scilicet ecclesie. di. si impator. et. i. climabit caput suum episcopis. vt. lxxii. di. valentinianus. et excommunicari potest ab episcopo. vt. xv. in. di. quinque. et. xvi. di. duo.

Conservare. i. dū impator excedit mensuram suam contra illud. ix. q. ii. c. i.

Constitutes. minquid. legibus semper derogatur per canones. absit. nisi quod ad causas spirituales. et hoc est quod dicitur de con. vi. in. celebritate. ibi alia est ratio.

ar. s. e. c. i. vtriusque enim suo modo rationabiliter constitutum est. h. diverso modo. ar. s.

e. certum. nec papam posset leges tollere nisi quo ad suum forum imperium.

enī. in sacerdotium ex eodem principio p. dierū. m. autem.

quoniam opere. episcopos et ceteros clericos ad orationem p. ducit. i. ar. h. e. di.

q. iii. sed h. non credo ut ex de p. scipio.

quoniam omne.

Mores. nec iuramentū obligat contra bonos mores. et ex d. iurium quemadmodum.

et. ff. t. l. i. si quis iniquimos. s. viti.

Tripi. admissa ē enī. p. tās sua a potestate pontificale. vt. h. e. quo niam. et. xvi. di.

cum ab verū. alio quoniam si usurpet eorum officia leprosos percutiat. ut azias. i. q. vii. s. itē cū balaam. tñ. inuenit. q. reges coferunt decanatus. ut ex de. cōfue. cū inter. i. pte. de cōfusa. h. is ex p. uilegio.

Scripitis. i. accipe tebe/

Libtate. tis. id est verbum p. dicationis.

Perfectionem. vt. xvi. di. duo sunt.

Spūs. id ē ecclasticā. cōstitutione.

Tim in adiutorium. hoc ideo dicit. quia non sicut allegante leges mihi in defectu canonum. ut ex de. no. op. nū. intelleximus.

Ciuem. ciuem romanum appellavit se quia pater eius societate cōgratulat cū romanis. et in signū data fuit ei penula. i. quedam reflis

aplicis atq. canonici decretis q. b. postponēde sunt. nō posse inferre p. iudiciū assaramus. Itē simachus papa in sexta sinodo. Nichil obviū euāgelicis regulis impatori a-

Dicitur. On licet impatori g. licet. vel cuiq. pietate custodienti aliquid otra diuina mandata p. sumere. nec quicq. quod euāgelicis ap̄heticis aut apostolicis regulis obuiet agere. Item felix papa.

In ecclasticis cauīs regia volutas

Anon est sacerdotibus p. ferenda. Eritū est hoc reb. vīs esse saltare ut cum de cauīs dei agit iuxta ipius constitutā regulam regiam voluntatem sacerdotib. xpī studia subdē nō p. ferre. et sacerdos sancta p. cepta p. eoꝝ p. sules potius disce- re q. docere. Ecclesiasticam seq̄ for- māgnō huic humanitatis sequēdo iu- ra p. figere neq. eius sanctionib. vel le domini cui deus clemētie voluit tue pie deuotōmis colla submittere ne dū mensura celestis dispensatōis exceditur eatur in otumelā dispo- nētis. Itē. Moribus et decretis

Pontificum constitutiones cōtraire non possunt.

Onstitutiones otra canones et decreta p. sulū romanorum vel bonos mores nulli sunt momēti. Item nō Nicolaus papa.

Quē sunt sacerdotū regibus usus?

Aperiū vīm pare nō licet. suis publice rei cotidianis ad ministratiōnib. debet esse ostentū. nō usurpare que sacerdotib. dñi solū suemāt. Item greg. nazarenus impatorib. constantinopolitani. Tribunalia regum sacer-

Stali p. testati subsunt.

Vscipitis ne libertatē abili- benter accipitis. q. lex xpī sacerdo- talis vos subicit p. testati. atq. istis tribunalib. subdit. dedit enī et no-

qua vtebantur ciues romani.

Soniā. item. h. est pars illius capituli. xvi. di. cū ad verum. Dei. i. diuine et būane nature. Sic actib. scilicet ipoꝝ officioꝝ. quedam enim fecit tanq. impatoꝝ. cū ementes et vententes de templo flagellando eiecit. i. q. iii. ex multis. quedam vt sacerdos. cū seipm obtulit hostiam discipulis dicens hoc est corpus meū. de con-

di. i. sacerdos. h. contrariū probat. p. auctoritatē istam. s. q. deo no-

luit ea esse distin- cta cum per seipmū vtriusq. p. tās a- ctus exercuit. re-

spondeo hoc ideo fecit vt ostenderet q. vtriaq. p. tās ab eo p. cessit non q. vna persona illa

duo officia exer- cit. h. enim duo tona impī. et sae- totium ab eodem principio fūt. vt

m. aut. quomodo oport. ep̄os. in p. coll. i.

Discreuit. cū ergo potestates iste sūt distincte. ē hic ar. q. imperiū nō habetur a papa. et q. papa

non habet vtriusq. gladiū. Mā exerci- tūs facit impera- torem. vt. xxi. di.

Omniam idem mediator dei et hominum est. homo ihesus cristi. sic actibus propriis et dignita- tibus distinctis officia potestatis vtriusq. discreuit. p. pria volens me- dicinali humilitate hominū corda sursum efferrī nō humana superbia rursus in inferna demergi. vt etiā xp̄iam impatoꝝ p. eterna vita p. tificibus indigerent. et pontifices p. cursu temporaliū tātummodo rerū. impialibus legibus vterentur. qua- tinus spiritualis actio a carnalibus distaret incuribus. et deo militans mīme se negotijs secularib. impli- caret. ac vicissim nō ille rebus diuīnis p. fidere videret q. esset secularis b. negocijs implicat. Item leo q. rt. lotario augusto. Leges impa-

Decapitator. custodin op̄os. lis vel p. ceptis impialibus re- stris vtriusq. etiā p. tificiū p. decesso- rū irrefragabilitē custodiēdis et ser- uādis. quāto valuimus et valemus xp̄o p. picio et nūc et i. euū obuatu- ros

p. testatē assumat sibi. s. cū aliquem legitimat et in spūalib. et tempo- ralib. vt ex qui fil. sūt le. p. venerabilem. sed illud facit ad petitōnem regis qui h. ipm fecisse potuit. vt ibi dicit. nec obstat q. a seculari iudice appellatur ab papam. quia hoc fit ppter defectum iudicis secu- laris. vt exp̄mitur ex de fo. ope. ceterum. et vacante impio supplet de- fectum impī. vt ex de fo. o. licet.

Procursum arsq in mīmōnō et in alijs causis spūalib⁹ vtēdū nō sit legib⁹ impialib⁹ sed q̄tra. xxv. q. v. ad sedem dic ergo q̄ illud tā tummodo determinat illud tpaliū sed non illud verbum vtētūr et sic spūales cause ad iudicem secularem non p̄tinēt. ex te iud. quanto et te oſan. et affi. c. i. in hiſicut nec causa sanguinis ad ecclesiasticū. vt. xxviii. q. viii. ſepe p̄ncipēs. et. c. hijs a quib⁹ ex ne cle. vel mo. ſniām.

Dē capitulis.
D̄ pontificum.
imperatores enim
olim p̄tifices ap
pellabātur. vt. xxi
di. cleros. v. ponz
tifer.

C Mendacē ex
magna humilitate
loquitur sicut
alibi. q. vii. nos
ſi incoptenter.

Toes. dissol/
ui. xxv. q.
ij. impiali. h̄c re
gula ſuppletur p
aliam regulam. q̄
principali deſtru
ctio deſtruitur ac
cessorium et om̄e
quod ſequitur ex
eo. vt ex te fid. in
ſtru. mē dilectos.
iſi. ſed h̄c regula
multas recipit in
ſtantias. otra le
gem enī ſi con
trahatur poſt ſim
plex votum. tū co
tradicte tener. vt.
xxvij. q. i. impacia
rū. Item. p̄hibet
ne ſententia ferat
ſub oſitōne. tamen ſi lata fue
rit tener. ii. q. vi
q. bidū. Itē pro
babitur ne ep̄us ſecret alterius ec
cleſiam. ſi tamen
ſecratorie tenet
eſecratio. vt. vii
q. i. ep̄us i dioce
ſe. dic q̄ h̄c re
gula intelligitur
de talib⁹ vbi e p
petua cauſa p̄bi
bitōis. ſelicit ut
ne filius contrahat
cū matre. vel vie
q̄ merentur diſ
ſolui miſi p̄ conſi
tutōe aliam to
lerentur. ar. otra.
xlv. di. te uideſ
ſed hoc i fauorem
ſtati. ff. te reliſuſ
perſone.

Nuis. cōtem
m. qui otem
nit leges peccat. tamen non omnis peccat qui non paret legib⁹ vbi d
conſiſto loquitur. vt. xiii. q. i. quisquis. et ſic aliud ē ſtemnere aliud
Ertum est. quas. id est quia eas. non parere.

Aſt. Negocijs. h̄ vult dicere q̄ ex quo leges ſeruantur in nego
cij laicōz. multo potius ſunt ſeruande in negocij clericōz. miſi obui
ent canonis ſtatutis. ilius. quia in nullius perſona eſt omittendum.

Eſtram. qd. p. nul
quod ſtatutis generalibus continentur. vt
Renniſcitur. paſſiuſ. Di. xi. Ixi. di. miramur.

Quod vero. hic intitulatur vntecima diſlinchio. in qua dicitur
q̄ confuetudo praua cebit legi tam ecclesiastice q̄ ſeculari.
Sed nota q̄ confuetudo quedam eſt generalis quedam ſpeci
alis. Specialis vt. h.e. catholicā. xij. di. illa. Generalis que vniuersali
ter oſenſu omnī eſt approbata. et omnes aſtrigit. h̄ tanquam canō
vel tanquam lex ē obſeruanda. vt. h.e. ecclesiasticaz. et. c. q̄ ſi neſciat.

Specialis ſive particularis eſt illa que homines alicuius loci aſtrigit.
et in eodem loco habet legis vigorem. vt. h.e. di. catholicā. miſi ſit one
roſa. vt. xij. di. omnia. lxvij. di. corepi. vel miſi pariat occaſionem ma
lignandi. tunc enim reicitur. ar. xij. di. nos ſuetudinem. olim enī do
natiste de facili recipiebantur. et de ſuetudine ad primatum promo
uebantur quod abſtitum ē. quia in de heretica prauitas minus caueba

tur. vel miſi ſit co
traria ſtitutōni.

vt. h.e. ii. et. iii. et
miſi ſtitutio ſit. p

vita ex illis cau
ſis vt. j. xxix. di. ſci
enduz. vel miſi p̄n
ceps consentiat.

vel miſi ſit ſup ta
li articulo q̄ midif
ferēs ē. vt. h.e. px.
di. illa. Sz melius

distingue vt dixi
s. di. viii. fruſtra
in glosa ex h̄is.

Tomnibus.
Sus auctori
tati. ſcripte.

m. ſimeat. vt. s
di. viii. veritate.

A Onſequens.
ē. i. ouemēs.

Plēna. pape
auctoritas plēna
eſt. alioz. epoſz.
ſemiplena. q̄ ipi
ſit vocati in ptez

ſollicitudinē non
in plēnitudinem
potestatis. vt. ii.
.q. vi. decreto. c.
qui ſe ſeit.

C Onſuetudi
nis. miſi talis ſit o
ſuetudo que poſ
ſit p̄udicare iuri
vt no. s. viii. di.
fruſtra.

N Olite tocē.
patet h̄ q̄ n̄ ſemp ſuſtudinez.

romane ecclia tene
mur ſequi. miſi ip
la p̄cipiat eam

ſeruandaz. vt. h.e.
.c. vi. multa enī h̄
uat ecclia romana

q̄ alie non ſeruant.
vt. xxij. di. aliter.
de o. di. iii. de tri
ua. et di. i. de yms.

O Onſuetudis.
viciat. ar. q̄
coſuetudo nūqua
tollit legēz. s. di.
.i. coſuetudo. Sed

obicitur. hic lex
aut loq̄tūr te bo
na confuetudine

aut te mala. ſi te
bona illam nulla vincet. s. viii. di. fruſtra.

Si te mala. nō potest dici q̄
eius non ſit vili auctoritas. Ad hoc dicunt quidā. q̄ principium loqui
tur de bona et finis de mala confuetudine. Sed ille intellectus inceptus
eſt. qui ſepat caudam a capite. quod non licet. ex te baptismō et ei⁹
effe. maiores. &cetera. Alij fere omnes ita exponunt. quod hic dicit.
non vincit legem. ſupple generaliter. ſed in eo municipio bene vincit
vbi ſeruantur. ſed certe de hoc nūquam aliquis dubitauit q̄ confuetu
ſto particularis debet vincere legem in omnibus alijs locis. iteo ex
ponas de confuetudine particulari que licet bona ſit tamen non vim
cit legem etiam in illo loco miſi affint illa que dixi. s. viii. di. fruſtra.
et pone p. ca. extra. de cā. pos. cum ecclia futrina. dic ad confuetudi
nem ſcdm canones ſufficit q̄ ſit rationabilis et p̄ſcripta. vt extra. s.

Econfue. c. fi.
Ecclasticarum. traditione. ſine ſcriptis.